

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 52.

W NIEDZIELĘ DNIA 29 CZERWCA 1800

Z Wiednia d. 21. Czerwca.

Kommandanta twierdzy Jozefstadt Mikolaj Kleindorff przez wzgląd na jego 40 letnie zasługi w iudzenierow korpusie tak przeciw nieprzyjacielowi, iako też w czasie pokoju w danych mu różnych zleceniach w krajach Austryackich, równie iak przy stawianiu twierdzy Koniggratz Raczył J. C. K. M. z całym jego potomstwem obojey płci do stanu szlacheckiego naytąskawiey wynieść.

J. C. K. M. Raczył pierwszego kommissarza w krayzamtie Sandomirskim P. Emerika Konrada Lippe, przez naytąskawiey wzgląd na wieloletnie jego zasługi na kreyskapitana w cyrkułe Siedleckim wynieść.

Nayukochańszy nasz Cesarz i Cesarzowa Jmć dali d. 15 czerwca nieogranoi-czoney swey łaski nowy dowod. Gdy X. Franciszek Xawery Wöger, aktualny J. C. K. M. i nadworny kapelan i radca konsystorski w Pöten, rodem z Kremsu, po skończonych szczęśliwie 50 lat w stanie

duchownym, prosił o naywyższą łaskę, żeby mógł w przytomności J. C. K. M. obojga odbyć powtorne prymicie, J. C. K. Mość nie tylko, iż zezwolił na jego żądanie, ale raczył go naytąskawiey dopełnić. Cesarzski letni pałac Hetzendorf był miejscem d. 15 na tę uroczystosc w czasie procesyji Bożego ciała przeznaczonym. Tamtejszy pleban był wczesnie o tym uwiadomiony, wsrelkie przeto poczynił przygotowania. Natłok ludzi był nader wielki. Oboie Cesarstwo JJ. przybyli tam o godzinie 9 zrana w towarzystwie Arcy Xżąt, następcy tronu i Arcy Xiężniczki Ludwiki. Uroczystosc ta odbyła się z naywiększą okazałością. J. C. K. Mość wraz z Cesarzową Jmć nie tylko, iż przez swiąg wspanialosc ozdobili tę uroczystosc i udarowali znacznie prymicyanta, ale nadto dali dla niego, dla jego familii i asystujących mu duchownych u nadwornego traktyera w Schönbrunn na 30 osob obiad.

Od gubernium niższey austriyi wyszło rozporządzenie, poniewaz wiele materya-

łów wchodzących do farby iako to: grys-pan, bleiweis inne mineralne farby zamykałą w sobie truciznę, a częstokroć naczemia farbowne do iadła są używane, zakazane jest przeto farbować naczemia, które są do iadła lub do bawienia się dzieci przeznaczone.

Uprzywilejowany hurtownik Jędrzey de Fellner z miłości bliźniego darował dla chorych Cesarzkich i posiłkowych w szpitalach żołnierzy 1000 butelek prawdziwego Tokayskiego wina, któremu za tak przyjemną równie iak pomocną dla chorych offiarę najwyższą komenda przez szpitalną administracyą w Inngolstadt ślicznie czyni podziękowanie.

Zdarzenia Wojenne.

Jenerał jazdy Melas przysłał tu przez wysłanego kuryerem z Turynu d. 8 czerwca adiutanta majora Brusca rapport o działaniach nieprzyjacielskiej armii pod jenerałem Berthier.

Dla negocyacyi z nieprzyjacielskim jenerałem o poddanie Genui, spożnił się cokolwiek marsz brygady jenerała Gottesheim, która miała rozkaz poyść z pod Genui przez Bobbio na obronę nadmostowego szanieu przy Placencyi. D. 5 czerwca ieszcze atakował nieprzyjaciel z największą natarczywością ten szaniec, wytrzymał przez 7 godzin kartaczowy ogień z uszykowanych dla lepszej obrony na prawem brzegu Po armat, powtórzył świążym woyskiem wczasie tego ognia żywy swoż atak, jednak za każdą razą mężnie odparty został. Wcały obszerności nad mostowego szanieu był plac boiu kupami nieprzyjacielskich trupow pokryty, z kąd poznać można było iego wielką stratę, a wszelako dopiero zapadła noc ukończyła

ten siedmiodzinny natarczywy atak. Gdy stojący w Placencyi jenerał maior Mosel dla słabości załogi, a nadewszystko zważywszy, iż w obronie nadmostowego szaniecu wszyscy artyleryści częścią pobici, częścią ranieni byli, nie był w stanie nazajutrz d. 6 czynić przyzwoitey obrony, opuścił przeto w nocy szaniec, wyprowadził z niego artyleryą, most zburzył i załogę do zamku wprowadził.

D. 7 ieden nieprzyjacielski oddział upatrzył sposobność na tratwach przebydź Po, i wszedł do miasta Placencyi. Inny oddział wszedł tegoż dnia do Kremony.

D. 8 dywizye Kaima i Hadicka miały przeznaczony marsz do Villa Nuova.

F. M. L. Elsaitz, który z osłabionej swej dywizyi przez ustawiczne potyczki nad Warą, miał ieszcze potrzebne woyska na załogi do Alssandryi i Tortony postać, znajdował się w marszu przy odeysciu tego rapportu ku Placencyi. F. M. L. Ott zaś z mianami pod sobą woyskami ruszył d. 8 z obozu przy Rivalta di Scriva, przechodząc około Tortony, d. 9 stanął obozem za Voghera i forpoczty swoje do Casteggio ku nieprzyjacielowi posunął. Miejsce to było punktem zgromadzenia dla armii, ażeby jenerał Melas stosownie do okoliczności mógł ztamtąd przedsięwziąć kierowania.

Zostawiony w Genueńskim F. M. L. hrabia Hohenzollern rozciągnął łańcuch swych forpocztow od St. Pietro d'Arona przez Coronata ku Rivarola aż do Bochetta, którą mocno osadzoną trzyma, i iac swe ostatnie pikiety za Voltri posunął, tak trzyma potrzebną komunikacyą przez parole z twierdzą Sawoną. Stojący przeciw niemu nieprzyjaciel zajmuje stanowisko

przy Capo di Vado do St. Giacomo i ku Sawonie patroluje.

W mieście Genui naprawiają śpieszno nadwergżone fortyfikacye, z których osobne szance są już w dobrym postawione w stanie i w potrzebną żywność opatrzone. Twierdzę Gavi blokuje teraz ścisley F. M. L. Hohenzollern. — Jenerał jazdy Melas chwali jeszcze zawsze rosiropne i skuteczne postępowanie F. M. L. Ott za zniesieniem się z Angielskim admirałem Keitb, wciągu całego blokowania Genui, tudzież niespracowane i użyteczne przyłożenie się pułkownika Depest i majora Stutterheim od głównego sztabu.

W Xięstwie Toskańskim pod przewodstwem jenerała majora Somariva formuje się zbrojna masa ludu, który za pierwszem na pozor niebezpieczeństwem kupami spieszył, ofiarując się chwalebnie bronić dobrej sprawy oyczyzny i monarchy, a procz tego dał już swey gorliwości dowody w utrzymywaniu wewnątrz porządku.

Od F. Z. M. barona Kray zachodzą raportta do d. 15 czerwca.

D. 12 nieprzyjaciel z przemagaiającą się atakował stojącego w okolicy Frießberg jenerała majora Merveldt na obu brzegach rzeki Lech, w celu zapewne aby go z komunikacyi między Monachią wyrugował i jenerał Merveldt cofnął się natychmiast na wskazane mu wprzod miejsce do Curatsburg, zostawivszy jeden batalion Bawarczykow, cokolwiek jazdy i 2 konne armaty nad mostem na Lechu, dla bronienia go, chociaż już dyle z niego zdjęte były.

Tegoż samego dnia pomocnicy Herbay i Parkas od Blankensteina husarow zabrali w okolicy Roggenburg 6 nieprzyja-

cielskich prowiantowych worow, 6000 porcy chleba i 1 żołnierza od zastony.

D. 13 jenerał major hrabia Gulay był od nieprzyaciela dwiema kolombami atakowany, z których jedna od doliny Günz ku Disenhoffen, druga od Natterhausen prosio ku Grumbach postępowały, i tylko przez szczególniejszą waleczność i wytrzymałość woysk naszych zostało miejsce utrzymane. Walka trwała aż do godziny 9 w wieczor, i gdy nieprzyjaciel bez dopięcia swego celu z okolic Grumbach i Deissenhausen przymuszonym był cofać się, rotmistrz hrabia Hardegg od Arcy Xcia Ferdynanda husarow upatrzył pomysły moment, uderzył na 100 półbrygadę, i co zolęy w niewolę nie zabrakł, to w pień wyciął. Jenerał Gulay nie może dosyć wychwalić okazanego w tym razie nadzwyczajnego męstwa naszych woysk. Strata nasza w tej rozprawie wynosła 3 zabitych, 77 ranionych i 3 jeńców. Nieprzyjacielowi zabraliśmy 2 kapitanow, 5 porucznikow i 155 żołnierzy; stratę zaś jego można letko na 800 ludzi rachować. F. Z. M. baron Kray nie omiszkiał z tej okazji polecieć na nowo J. C. K. M. jenerała Gulay, który znaczną nieprzyjacielowi wyrządził szkodę.

D. 14 nieprzyjaciel z przemagaiającą się atakował na forpocztę F. Z. M. hrabiego Szarray, które cofnęły się aż za Burgau; lecz w tym momencie gdy Szarray w noc z d. 14 na 15 posiłki odebrał, atakował nieprzyaciela d. 15 i do cofnienia się przymusił, który podług tymczasowych raportow cofnął się częścią ku Augsburgowi, częścią ku Weißenhorn i Roggenburg, poczym nasze woyska znowu dawne swoje porozenie zajęły. Przy odcysca-

tymczasowego raportu od F. Z. M. Sztaray przyprowadzono już wiele ichow, których liczbę wraz z dalszemi szczegółami o tej potyczce F. Z. M. Kray później doniesie.

Prawe skrzydło i szrodek armii zajmują dawne swoje położenie, tylko przeciw Arcy Xciu Ferdynandowi stojący na prawem skrzydle nieprzyjaciel cofnął się, ścigające go zaś posterunki zabrały w okolicach Biberach i officyera i 19 żołnierzy w niewolę.

Z Londynu d. 10. Czerwca.

Wyszły z Portsmouth d. 23 a z Flimut d. 24 maja z zapieczętowanemi rozkazami 5000 wojska pod jeneratem Maitland są do Quiberonu przeznaczone. Wyprawa terazniejsza nie jest jak w 1795, która tak nieszczęśliwie poszła, w celu zaburzenia zachodnich departamentów przedsięwzięta, tylko jedynie dla utrzymania półwyspu Quiberon na schronienie dla naszych okrętów, żeby przez to nietylko handel z zachodnich departamentów, ale i dowóz żywności do Brest tym pewnie mógł być wstrzymany. W krotce usłyszymy o potyczkach przy Quiberonie, gdyż Francuzi nie zaniedbali ściągnięcia wojska. (Zobacz artykuł Paryżki.)

Admirał Biskerton popłynie jeszcze także z małą eskadrą na tajemną wyprawę.

Wczoraj przybyło 9 Angielskich przewozowych statków z Rosyjskimi wojskami z Gwernsey do Portsmouth. Reszta tych wojsk jest tam dziś lub jutros spodziewana. Skoro wszystkie przybędą, popłyną na 11 Rosyjskich liniowych okrętach do swego kraju.

Podług dzisiejszej dworskiej gazety

admirał Bridport jest od Króla Wiskontem W. Bretainii, Ericket St. Thomas, w hrabstwie Sommerset, a P. Dundas pieczętującym Szkoocy mianowany.

Składka dla wdowy i 5 dzieci zmarłego Malet du Pan, doktorey wszyscy Xęta Królewskiego domu, ministrowie &c. przykładali się, wynosi już przeszło 1000 f. szt. Nikt mniej nie może dać nad 10 f. szt.

P. Sheridan na szczęśliwe uratowanie Króla kazał srebrny medal bić. Na pierwszej jego stronie wyrażona jest opatrzość z herbem Królewskim i napisem: "Boże uchowaj Króla!" Na drugiej stronie korona z laurami i napisem: "Uratowany od zabójcy d. 15 maja 1800." Dalej: "Bóg niech będzie pochwalony."

Na różnych Amerykańskich wojennych okrętach pokazał się także, po ług najnowszych z Ameryki wiadomości, duch buntu między marynkami, który i doak szczęśliwie usmierzoną został. Jeden okręt chcieli buntownicy do Francuzkich portów zaprowadzić. Amerykańska fregata Mary ma być od jednego Francuzkiego korsarza z Kaienny zabraną.

Lord Nelson przybędzie z naszym wieloletnim w Neapolu posłem P. Hamilton na naszej fregacie do Anglii i jest w przyszłym tygodniu spodziewany. Pauli Hamilton został się w wiejskim mieszkaniu przy Pizie, lecz nacięła dom w Florencyi, gdzie P. Hamilton powróciwszy do Włoch jako partykularny mieszkać będzie. P. Arthur Paget, jako następca P. Hamilton, rozpoczął już swoje poselstwo przy Królu Neapolitańskim.

Rosyjski jenerał Hermann przybył

w towarzystwie jenerała Don po wymianie do Anglii.

James Hadfield otrzymał już w formalnym oskarżeniu z wyrażeniem świadków i podpisem sędziego termin do sądu. Na uratowanie Króla zrobił P. Corbould koparszych, który Riley na miedzi sztychować będzie; Królowa poź czyta do tego najpodobniejszego portretu jego. Póki tylko wojna trwać będzie przy każdej rewii 4 adiutantów będzie Królowi towarzyszyć

Dey Algierski wydał rozkaz, żeby wszystkie Amerykańskie okręty zabierane były, ponieważ od zjednoczonych stanów nie odebrał jeszcze umówionych podarunków. — Don Cbacon, rządca wyspy Trinidad w czasie opanowania iey przez Anglików, został od Hiszpanów przez sąd wojсковy rozstrzelany.

Z Norrköping d 7. Czerwca.

Onegday wyszło tu ważne pismo Króla do marszałka stanu w następującej treści:

”Niespokojne poruszenia, które niedawno w i bie rycerskiej z powodu skarbów się przytrafiły, są tego rodzaju, iż całą wagę Królewską na siebie ściągnęły. Przy smutnym wrażeniu, które one sprawiły, postrzegł Król Jmć z największym ukontentowaniem, iż liczba tych osób, które spokojność najukochańszego ludu zmieszcz usiłowały, dla umieszczenia swej woli na miejscu ustaw, w porównaniu tych, które przez swoje posłuszeństwo ustawom, czystego i prawego ducha prawdziwych obywateli okazali, co ich odczytnie honor czyni, i zaburzeniom źle chętnych zapobiegli, daleko jest mniejsza. Z

protokołu d. 29 maja wyczytał Król, iż David Schulzenheim młodszy, przy krzyżeniu, że wszystka szlachta musi opuścić izbę, zrzekł się swego szlachectwa, podobnie jak baron Claes Cederström, który prosił Króla o odmianę swojego nazwiska. Lubo Król Jmć dalekim jest pochylać takowe zrzeczenia się, chce jednak o we osoby zostawić przy ich woli, zaczym bywsi Schulzenheim młodszy i Claes Cederström tracą swoje szlachectwo i prawa. Daley oświadczył baron Hans Hiera, iż przestanie być członkiem szlachty. Do iego oświadczenia przystąpili Pehr Tham, J. W. Netherwood, Axel Adlersparre i J. F. Adelsheim, z których ostatni zrzekł się służącego prawa szlachcie. Ponieważ ostatni nie oświadczyli się w tej mierze dosyć jasno, zlecone przeto zostało kanclerzowi sprawiedliwości, żeby się ich o wyrażne zdanie zapytał, poczym Król oznajmi łaskawą swą wolą. W protokole wyczytano jeszcze, iż baron Niel Sölvvesköld uważa się za niepotrzebnego członka szlachty i nim być przestanie, iż Göraa Grypenvaldt oświadczył, że nie może więcej na terażniejszych zgromadzeniach szlachty bywać, iż baron Jan Karol Adelsvärd, przytoczył, że jako będąc nie od swojej tylko familii na deputowanego wybranym, nie może przeto znajdować się więcej na terażniejszych obradach seymu, iż J. rzy Adlersparre i A. F. Sköldebrand zrzekli się obrad seymu. Lubo podobne oświadczenia są przeciwne porządkowi seymu, wszelako Król Jmć przestanie tą razą natym. Co się zaś tyczy różnych przeciwnych dobremu porządkowi wyrazów, te są tego rodzaju, że muszą być trybunałowi sprawiedliwości oddane, kanclerz sprawie-

długości ma przeto rozkaz, żeby ich sądownie dochodził. „

Pismo to posłał Król Marszałkowi stanu, hrabiemu Brahe, żeby go szlachcie udzielił. — Stany duchowny, mieyski i chłopski posłali do Króla deputacyą z podziękowaniem mu za jego mężne oparcie się przeciw protestującym się szlacheckim deputowanym.

Z Paryża d. 9. Czerwca.

Z powodu wzięcia Medyolanu zrobili tamtejsi mieszkańcy powszechną iluminacyą. Wiele osób wyszło z miasta na przeciw Bonapartemu. Stoi on w narodowym pałacu. Cysalpinom zapewnił w swej odezwie, iż im przywraca wolność, iż żadne nadzwyczajne podatki nie będą nakładane.

Niektóre tutejsze pisma mówią, iż część Austryackiej armii cofała się do Lodi i tam się oszańcowwała. Oczekują tam przeto wkrótce bitwy.

Telegraficzna depesza z Brest donosi pod d. 7 czerwca, iż 35 Angielskich wojennych okrętów przybyło do pół wyspu Quiberon. Jenerał Bernadotte, który miał wiadomość o poruszeniach nieprzyjacielskiej Floty, oczekiwał od kilku dni wylądowania. Wszystkie środki były przedsięwzięte, wszystkie ważne mieysca na wyspie dobrze osadzone, a nawet wojska były już zgromadzone, na których czele sam Bernadotte miał się przeciw nieprzyjacielowi udać. — W drugiej telegraficznej depeszy pod dniem 3 czerwca donosi jenerał Mathieu ministrowi wojennemu: „Wylądowanie Anglików na Quiberon zostało bez żadnego skutku. Nieprzyjaciel wsiadł znokru na okręty. Na brzegach Finister jest wszystko spokojności; 3000 ludzi znajduje się w St. Rene

i wszystkie środki są uchwycone do przyjęcia należycie nieprzyjaciela, jeżeli by się pokazał. „ — Dwa dni tylko zabawiłi Anglicy na Quiberonie.

W Piemontskim nigdzie Francuzi drzew wolności nie zaszczepiali, i wszystkie religijne ustanowienia ściśle szanowali.

Bonaparte najpierwszy miał cel przy wtargnieniu do Medyolanu opatrzyć się w żywność, której tam podostatkem znalazł. Korpus jedno wojska zostało przeciw Kremonie wystanym. Gdy się Buonaparte do Medyolanu przez rzekę Ticino przeprawił, wpadł jego adiutant szef brygady Duroc do tej rzeki, i ledwie wyratowanym został.

Gdy jenerał Moncey przez górę S. Gotarda ku Bellinzone się pomyka, dla złączenia się od Szwajcaryi z Bonapartem, Cesarski jenerał Dedovich musi się przeto cofnąć aby nie był oderniętym.

Śmiały plan, za którym teraz Bonaparte idzie, był wcale nieprzewidziany. Stanowiska obu armii we Włoszech takie są, że przyszłe z nich wypadki bardzo ważne być muszą. — Brat bywszego dyrektora Barthelemy został z Emigrantów listy wymazany.

Dnia 10. Czerwca.

D. 4 czerwca pierwszy konsul kazał w Medyolanie przywrocenie Cysalpińskiej Rzpltej ogłosić. Tymczasowy rząd już tam postanowiono. D. 3 jenerał Duhesme osadził miasto Lodi i postąpił dalej za Adygę. Monitor zawiera w sobie obszerny rapport o tym wszystkim, co się po przejściu Francuzów za rzekę Ticino aż do obłęcia Medyolanu stało.

Jak słychać Józef Bonaparte, członek rady stanu, wyjechał tej nocy do Szwajcaryi.

go brata do Medyolanu. — O osadzeniu Lodi przez jenerała Duhesme wielu powątpiewa, ponieważ dawniej nim Bonaparte do tego wszedł miasta, musiał wielką stoczyć bitwę.

Oboz który na nowo przy Dizon zgromadziła, ma odebrać nazwisko drugiej linii odwodowej armii.

Jenerał Desaix przybyły z Egiptu do Tulonu pisał z tamtąd, iż wkrótce uda się do Medyolanu.

Hiszpański poseł przy Helweckiej Rzpłtce hrabia Nerucha przybył do Berna. — Sławny kompozytor Monsigny zajął miejsce zmarłego Piccini w konserwatorium muzycznym.

Z Augsburga d. 8. Czerwca.

Edykt Elektora Jmć na dniu 28 maja wydany nakazuje wszystkim urzędnikom pod karą uchylecia ich od urzędów, aby w czasie zbliżania się nieprzyjaciela na swoich miejscach pozostali. Innym edyktem nakazano wszystkim cudzoziemcom tak z powodu własnego ich bezpieczeństwa jak też przez wzgląd na drogość żywności, aby miasto Monachium opuścili.

D. 10. Czerwca.

O wypadkach wojennych od dnia 5 do dnia 8 żadnych urzędowych wiadomości nieogłoszono, gazeta tutejsza stosownie do prywatnego listu pisanego z Birgau pod dniem 7 miesiąca w sobie "Attak przypuszczony od wojska Austriackiego na położenia wojsk Francuzkich niezupełnie się udał; śródek którym dowodził F. Z. M. baron Kray i prawe skrzydło odniosły korzyści i wszystko szło jak najlepiej; od godziny 4^{tej} z rana do godziny 9 w wieczór zabrano wielu jeńców nieprzyjacielowi, lecz później lewe skrzydło odparł nie-

przyjaciel, jenerał Spereck iak zapewniając dostał się do niewoli, a Arcy Xzę Ferdynand pod którym konia ubito lekką otrzymał ranę, (gazeta z Stuttgardu dodaje, że officyer będący przy boku Arcy Xcia Ferdynanda śmiertelny od kuli postrzał odebrał.) List pisany z Memmingen d. 6 który gazeta Aguszpuska przywodzi, mówi, że d. 5 cały dzień słyszano strzelanie z armat, około południa przyprowadzono rannych Francuzow, a w wieczor liczba rannych tak Francuzow iak i Austriaków znacznie się pomnożyła. Rozprawa miała być krwawa, a liczba jeńców była tak wielka, iż w Memmingen trudno ich było pomieścić."

Taż sama gazeta mówiąc o bitwie zaszytej przy Schwabmünchen dodaje, że jenerałowie hrabia Merveldt i Xzę Lichtenstein podeszli Francuzow w mieście, znaczną liczbę jeńców, kilka armat, tudzież nieco bagażow zabrali. Wczoraj mówi taż gazeta przybyła tu kolumna jeńców Francuzkich w liczbie kilkuset pomiędzy któremi znajduje się pułkownik z kilku officyerami którzy w bitwie przy Schwabmünchen dostali się w niewolę. Od dwóch dni przechodził z Donauwert przez nasze okolice kilka kolumn wojska Cesarzkiego i Wirtemberskiego. Rozchodzi się znouwu pogłoska że d. 7 Francuzi udali się w znacznych siłach do Landsberg, gdzie czynią wielkie poruszenia grożące Xciu Reufse na granicy Tyrolu. Minister Cesarzki hrabia Lehrbach znajduje się znouwu w Dilligen i zaraz rozesała się pogłoska iż wkrótce otworzą się negocyacje do pokoju.

Z Berna d. 7. Czerwca.

Depesza jenerała Moncey przesłana do komisji wykonawczej i głowosy i:

go kwatery Bellizone dnia 30 maja mieści w sobie: "Pozawczoraj zajęliśmy Bellizone, a dzisiaj wkręczyliśmy do Loearno i Lugano." Poźniejsza zaś depeza tego generała mówi, że Francuzi opanowali Faido które Austriacy przed dwiema dniami opuścili. Dywizya wojska Francuzkiego idąca przez Simplon którą dowodzi generał Bethencourt nie mogła przedrzeć się przez Alpy aż dopiero dnia 26 maja. Tego bowiem dnia generał Bethencourt przedał się do doliny Vedro. Dnia 27 o godzinie 8 w wiecier jedna kolonna szła na Corvola i bagnętem opanowała most; druga zaś kolonna przeszła w nocy z dnia 27 na 28 przez spadziwą górę i równo ze dniem znalazła się w tyle nieprzyjaciela, który był atakowany i w pięciu minutach wyparty z mocnego stanowiska. Dnia 30 Francuzi zajęli Pallanza nad większym jeziorem. Austriacy pod rozkazami generała Xcia Roban cofnęli się do Lesso na wschodni brzeg jeziora i tam się oszańcowali.

Z Frankfortu d. 12. Czerwca.

Dowiadujemy się z Westfalii, że w tej prowincyi Xiążę Brunświcki odprawia rewia armii obserwacyjney Pruskiej. Landgraf Hessen-Cassel odprawivszy rewia woysk swoich w C. Fel, na dniu 9 czerwca pojechał do Wetzl. — P. Dohm objął znowu interesu świągające się do neutralności i utrzymania armii obserwacyjney od których przez czas nieiaki był uwolnionym, tak z powodu słabości swiego zdrowia, jako też z powodu prywatnych zleceń, które był odebrał od Króla Jimć Pruskiego. Minister ten wydał pod dniem 24 maja do różnych państw północnych Niemceck okolnik względem dostawienia tak w pieniądzech jak w żywnościach tego, co

każde z nich dla utrzymania armii obserwacyjney dostawić powiano. — Gdy beiowie Algierski i Tunetański wypowiedzieli Danii wojnę z powodu spóźnienia w nadesłaniu zwyczajnych podarunkow, dnia przeto pierwszego czerwca wyprawiono z Kopenhægi fregatę Triton od 24 armat wraz z statkami, na których podarunki znajdowały się.

Z Bruzelli d. 6. Czerwca.

Dowiadujemy się, że Anglicy w znacznych siłach krążą naprzeciw Ostendy. Uważano, że w okolicach Blankenberga i Nieuport probowali głębokości morza. Generał Vandamme czyni rozrządzenia, które blizki odjazd jego na brzegi zapowiadają, wysłał tam już nawet woyska i artylerję. Generał Tarreau wraz z wielu wyższej rangi officyerami są tu oczekiwani i woyskami pod rozkazami generała Vandamme dowodzić będą. — Bywszy hrabia de Lusgnan członek zgromadzenia konstytucyynego wymazany z listy emigrantow, idąc do Paryża przejeżdżał przez nasze miasto.

Z Strasburga d. 7. Czerwca.

Generał Klein zawołany został od generała Moreau do objęcia kommandy nad dywizją po generale Vandamme, któremu ważna wyprawa w Belgii jest powierzona. Generał Boivin odbiera kommandę nad woyskami będącemi w Kel i jego okolicach, prawe skrzydło tego korpusu znajduje się w Wilstædt, śródek w Korck, a lewe skrzydło w Bodensweier. — Gdy oddział woyska Austriackiego wsparty od włościan z Bryzgowii pokazał się niedawno w okolicach Freyburga, nasze przeto woyska do starego Breysack cofnąć się musiały.